

ĐẬP TAN MƯU MÔ XUYÊN TẠC LỊCH SỬ CỦA BỌN
BÁN NƯỚC ÔM CHÂN GIẶC PHÁP MỸ HỒNG CHIA RẼ
NHÂN DÂN VIỆT-NAM VỚI NHÂN DÂN TRUNG-QUỐC

NHÂN DÂN TRUNG QUỐC

BẠN CHIẾN ĐẤU

CỦA NHÂN DÂN VIỆT NAM

TRONG LỊCH SỬ

Cuộc kháng chiến vì độc lập thống nhất của Việt-nam được nhân dân thế giới ủng hộ và đồng tình. Đó là điều mà ai cũng biết. Loài giặc cướp nước và bán nước rất sợ sức mạnh ấy, cho nên chúng tìm mọi cách chia rẽ nhân dân ta với nhân dân thế giới.

Gần đây, theo lệnh của giặc Pháp Mỹ, bọn bán nước ra sức xuyên tạc lịch sử hồng làm cho đồng bào ta trong các thị trấn tạm bị chiếm, hiểu sai người bạn vĩ đại của kháng chiến Việt-nam là nhân dân Trung-quốc. Chúng đã tổ chức nhiều cuộc kỷ niệm các vị anh hùng trong lịch sử Việt-nam đã lãnh đạo khởi nghĩa chống xâm lăng. Trong những buổi kỷ niệm ấy, bọn bán nước tịnh không nhắc gì đến ý chí độc lập của dân tộc ta trong lịch sử, mà lại cố tâm bóp méo sự thực lịch sử để thực hiện mưu mô bỉ ổi của chúng: gây cho người nghe ấn tượng nhân dân Trung-quốc là thù địch của nhân dân ta trong lịch sử. Và sau những buổi kỷ niệm ấy, báo chí việt gian lại đăng tin, bình luận, bịa đặt thêm đề hồng chia rẽ nhân dân ta với nhân dân Trung-quốc.

Nhưng lịch sử là chân lý rất đanh thép. Lịch sử đã chứng tỏ: từ xưa tới nay bọn bán nước bao giờ cuối cùng cũng bị tiêu diệt cùng với bọn cướp nước; và bọn bán nước ở bất cứ đâu và ở bất cứ thời nào cũng bị nhân dân phỉ nhổ. Trần-ích-Tắc bị tiêu diệt cùng với quân Nguyên xâm lược, Lê-chiêu-Thống đã mất xác cùng với quân Mãn-thanh cướp nước. Và nhất định rồi đây, bọn Bảo-Đại sẽ không sao tránh được số phận của những kẻ phản lại Tổ quốc.

Chúng ta hãy đem ánh sáng của lịch sử rọi tan cái màn dối trá lừa bịp của giặc trong vùng tạm bị chiếm hòng xuyên tạc lịch sử để chia rẽ nhân dân ta với nhân dân Trung-quốc.

Không phải ngày nay nhân dân Trung-quốc mới là bạn của nhân dân Việt-nam, mà đã hàng bao nhiêu thế kỷ qua, nhân dân Trung-quốc vẫn là những bạn thân thiết của nhân dân Việt-nam trong những cuộc chiến đấu chống kẻ thù chung.

Chúng ta đều biết rằng lịch sử bất cứ nước nào từ trước tới nay cũng là lịch sử đấu tranh giai cấp. Giai cấp bị trị đấu tranh chống giai cấp thống trị và thúc đẩy xã hội tiến lên. Trung-quốc và Việt-nam cũng theo quy luật lịch sử ấy. Trong thời kỳ giai cấp phong kiến thống trị Trung-quốc. Kẻ thù của nhân dân Trung-quốc chính là bọn vua quan cường hào cướp ruộng đất, vơ vét tài sản và áp bức nhân dân Trung-quốc. Không phải bọn vua quan các triều đại Trung-quốc chỉ bóc lột áp bức nhân dân Trung-quốc mà thôi, chúng còn mở rộng việc áp bức bóc lột ra các nước lân cận nữa. Nhân dân Việt-nam đã bao nhiêu lần trở thành đối tượng của lòng tham lam của bọn phong kiến Trung-quốc. Hết Hán rồi đến Tấn, đến Tùy, đến Đường và sau này đến Nguyên, Thanh. Trong suốt thời kỳ giai cấp phong kiến thống trị Trung-quốc, những cuộc nông dân khởi nghĩa liên tiếp nổi lên ở Trung-quốc, qui mô có lúc rộng có lúc hẹp nhưng không bao giờ gián đoạn. Và trong tất cả những thời kỳ giai cấp phong kiến Trung-quốc đô hộ nước ta, xem lại lịch sử Trung-quốc, chúng ta sẽ thấy giữa lúc nhân dân Việt-nam khởi nghĩa đánh đuổi bọn phong kiến xâm lược thì bao giờ cũng vậy, những cuộc khởi nghĩa của nông dân Trung-quốc đồng thời cũng nổi lên. Trong điều kiện lịch sử lúc bấy giờ, tất nhiên là không thể có một ý thức giúp đỡ lẫn nhau một cách tự giác như ngày nay, nhưng việc nhân dân hai nước cùng nổi lên đánh đổ một kẻ thù chung đã chứng tỏ rằng : tình bạn chiến đấu giữa nhân dân hai nước đã có từ hàng bao nhiêu thế kỷ.

Năm 39, hai bà Trưng kêu gọi nhân dân Việt-nam vùng dậy tiêu diệt bọn phong kiến nhà Hán. Cuộc khởi nghĩa đã thắng lợi. Nhắc đến cuộc khởi nghĩa thắng lợi ấy, không thể không nhắc đến những cuộc nông dân khởi nghĩa ở Trung-quốc vào đầu thế kỷ thứ 1. Lớn nhất là phong trào Vương-Mãng với chủ trương tân pháp: nộp tô 1/30, không được bán nô tỳ, nhà nước cho vay không lấy lãi... Sử Trung-quốc còn chép lại lời

của Cốc-Vĩnh một lãnh tụ nông dân Trung-quốc thời bấy giờ: *« Thiên hạ là của người trong thiên hạ, không phải là của một người »*. Cuộc khởi nghĩa hai bá Trưng thắng lợi tất nhiên chủ yếu là do lực lượng của nông dân Giao-chi, Cửu-chân, Nhật-nam quyết định, nhưng một yếu tố quan trọng mà chúng ta không thể quên được là: những cuộc nông dân khởi nghĩa ở Trung-quốc lúc bấy giờ đã giúp cho nhân dân ba quận ở phía nam thắng quân thù xâm lược.

Lại đến cuộc khởi nghĩa do Lý-Bôn và Triệu-quang-Phục lãnh đạo đánh đuổi bọn phong kiến nhà Lương từ năm 544 đến 602, do đó đã lập được nước Vạn-xuân. Một điều kiện quan trọng đã giúp cho nhân dân ta chiến thắng là phong trào nông dân Trung-quốc vùng lên mạnh mẽ suốt trong thời gian ấy. Sử Trung-quốc còn chép lại trong thời kỳ ấy, có năm không tháng nào là không có nông dân khởi nghĩa, khi thì ở Sơn-đông, khi thì ở Ninh-hạ, Hà-nam, Giang-tô, Triết-giang, Quảng-đông, Thiểm-tây. Giữa lúc Trần-bá-Tiên đem quân quyết chiến với Triệu-quang-Phục thì vì phong trào nông dân Trung-quốc nổi lên mạnh bọn phong kiến nhà Lương phải rút Trần-bá-Tiên về. Nhân cơ hội ấy, Triệu-quang-Phục thừa thế tấn công quân địch chiếm lại thành Long-biên.

Bây giờ chúng ta nói tới một năm lịch sử trong những năm lịch sử đáng ghi nhớ nhất của mọi người Việt-nam: năm 639, năm mà Ngô-Quyền đánh tan quân Nam-Hán và mở đầu việc xây dựng lâu dài một quốc gia Việt-nam độc lập. Tại sao nhân dân Việt-nam lại thắng lợi năm ấy? Trước hết chúng ta phải ghi vào lòng ý chí độc lập của tổ tiên chúng ta, nhưng lịch sử bắt chúng ta không được quên phong trào nông dân Trung-quốc lúc bấy giờ đã giúp nhân dân ta thắng lợi. Cuối đời Đường, những cuộc nông dân khởi nghĩa nổ ra liên tiếp ở Trung-quốc. Nông dân Triết-giang đánh Tương-sơn, Minh-châu năm 860; nông dân Quảng-tây nổi lên ở Quế-lâm và sau đó nông dân An-huy, Sơn-đông. Lớn nhất là cuộc khởi nghĩa do Hoàng-Sào lãnh đạo. Tất cả những cuộc khởi nghĩa ấy đã lật đổ nhà Đường (907) và làm suy yếu bọn phong kiến thống trị Trung-quốc. Nhà Đường bị lật đổ, Trung-quốc hăm vào thế năm họ phân tranh. Nông dân Trung-quốc lại kế tiếp nổi dậy. Tình hình ấy đã là cơ hội tốt để nông dân Việt-nam vùng lên theo sự lãnh đạo của Ngô-Quyền xây dựng quốc gia Việt-nam độc lập.

Ta có thể lấy những việc trong thế kỷ 13 và đầu thế kỷ 15 để chứng dẫn thêm nữa. Trong thế kỷ 13 giặc Nguyên ba lần xâm lược nước ta và cả ba lần đều bị quân dân ta đứng đầu là Trần-hưng-Đạo đánh bại. Giặc Nguyên lúc bấy giờ cũng là kẻ thù không đội trời chung của nhân dân Trung-quốc. Từ ngày triều Nguyên bắt đầu thống trị cho đến ngày bị tiêu diệt, sự phản kháng của nhân dân Hán hầu như không bao giờ ngừng. Mỗi năm ít nhất là có vài ba cuộc đấu tranh lớn, bao gồm từ vài vạn đến vài chục vạn người. Lãnh tụ nổi tiếng nhất của các cuộc khởi nghĩa ấy là Lưu-phúc-Thông (còn gọi là Cờ-vàng) — Quách-tử-Hưng, Từ-thọ-Huy, Trần-thọ-Lượng, Minh-ngọc-Chân, Trương-sĩ-Thành, Phương-quốc-Chấn. Hồi ấy, nhân dân Trung-quốc còn truyền lại 4 câu thơ sau này :

*Trời trao cho ta nhiệm vụ giết bọn gây ra bất bình,
Kẻ gây ra bất bình giết hại chúng ta,
Người chịu sự bất bình phải giết kẻ gây ra bất bình
Có giết hết kẻ gây ra bất bình mới có thái bình ⁽¹⁾*

Kẻ gây ra bất bình cho nhân dân Trung-quốc cũng chính là kẻ gây ra bất bình cho nhân dân ta hồi bấy giờ. Và cũng chính vì nhân dân ta và nhân dân Trung-quốc đều nhận thấy rõ có :

Sát tận bất bình phương thái bình

nên cuối cùng giặc Mông-cổ bị tiêu diệt ở Trung-quốc và trước khi đó bị đánh không còn một mảnh giáp ở Việt-nam. Và chính vì sự đấu tranh của nhân dân ta cùng phối hợp với sự đấu tranh của nhân dân Trung-quốc mà Trần-nhân-Tôn đã đánh dấu thời kỳ ấy bằng hai câu thơ bất hủ sau này :

(1) Nguyên văn chữ Trung-quốc là :

Thiên khiến ma quân sát bất bình
Bất bình nhân sát bất bình nhân
Bất bình nhân sát bất bình giả
Sát tận bất bình phương thái bình.

*Xã tắc lưỡng hồi lao thạch mã,
Sơn hà thiên cổ điện kim âu. (2)*

Về sau trong suốt hơn 10 năm bị bọn phong kiến nhà Minh thống trị (1414—1427) nhân dân ta tiếp nối truyền thống cũ không bao giờ ngừng chiến đấu chống xâm lăng. Nhờ cuộc chiến đấu trường kỳ, kiên quyết ấy mà nước ta giành lại được độc lập dưới sự lãnh đạo của Lê-Lợi. Song học lịch sử Việt-nam, nói đến thắng lợi ấy, chúng ta phải kể đến những cuộc bạo động của nông dân Trung-quốc hồi bấy giờ. Giở sử Trung-quốc từ 1403—1424 (lúc Minh-thành-Tổ thống trị), chúng ta sẽ thấy một phong trào nông dân rộng lớn của Trung-quốc thời ấy. Bắt đầu là phong trào Trại-nhi, Đồng-ngạn-Thăng, Lưu-Tuấn ở Liêu-đông. Tiếp sau đó là nông dân Quảng-tây, rồi đến nông dân Phúc-kiến, Hồ-bắc v.v... lần lượt đứng dậy chống chính sách cướp ruộng đất của bọn đại địa chủ nhà Minh và chống nạn cho vay lãi nặng. Chính lúc ấy, nhân dân Việt-nam mà chủ yếu là nông dân cũng vùng lên đánh quân Minh đô hộ. Cuộc tác chiến giữa nhân dân hai nước đã được phối hợp trên cùng một cơ sở : chống ách áp bức bóc lột của bọn phong kiến nhà Minh.

Hơn ba trăm năm sau, một sự kiện lịch sử càng làm rạng rỡ ý chí độc lập của dân tộc Việt-nam, đó là cuộc thắng lợi quân Mãn-thanh xâm lược ở Đống-đà năm 1789. Hơn 20 vạn quân xâm lược của Tôn-sĩ-Nghị bị quân Nguyễn-Huệ đánh không còn một mảnh giáp. Bọn việt gian Lê-chiêu-Thống nấp sau gươm giáo của Tôn-sĩ-Nghị cuối cùng bị tiêu diệt. Thắng lợi ấy buộc chúng ta phải nhớ tới bao nhiêu cuộc phản kháng liên tiếp dồn dập của Hán tộc chống ách áp bức Mãn-thanh để ghi sâu thêm tình bạn chiến đấu giữa nhân dân Trung-quốc và nhân dân Việt-nam trong lịch sử. Giữa lúc nhân dân Việt-nam dưới sự chỉ huy của Nguyễn-Huệ đánh giặc Mãn-thanh xâm lược thì ở Trung-quốc phong trào Tam-hợp-hội, Kha-lão-hội khởi nghĩa ở Đài-loan, Bạch-liên-giáo, Thiên-lý-giáo đồng thời hoặc kế tiếp nhau cùng nổi dậy tiêu diệt, quân Mãn-thanh cướp nước. Đây là một câu thơ của những người Trung-quốc yêu nước lúc bấy giờ :

(2) Đất nước 2 lần bị giặc xâm lấn,

Từ nay đất nước ta mãi mãi vững vàng trong nền độc lập của mình.

Như thiên chi trường,

Như địa chi cửu,

Lịch thiên vạn niên,

Tất phục thử cửu. (1)

Mối thù của nhân dân Trung-quốc lúc bấy giờ cũng là mối thù của nhân dân Việt-nam. Mối thù chung đã gắn bó hai dân tộc và đã biến thành một sức mạnh cuối cùng đập tan ách thống trị của giặc phong kiến Mãn-thanh xâm lược ở Trung-quốc cũng như ở Việt-nam.

Trên đây là những việc từ thế kỷ thứ 18 trở về trước. Từ ngày thực dân Pháp cướp nước ta, nhân dân Trung-quốc và nhân dân Việt-nam lại càng khăng khít với nhau hơn nữa. Các nhà ái quốc của ta cuối thế kỷ thứ 19 và đầu thế kỷ thứ 20 đã được nhân dân Trung-quốc giúp đỡ để mưu đồ việc lớn. Việt-nam quang phục hội của Phan-bội-Châu, Tâm tâm xã; Rồi sau đó Việt-nam thanh niên cách mạng đồng chí hội, tiền thân của Đảng Cộng sản Đông-dương, đã lần lượt bắt đầu thành lập trên ngay đất Trung-quốc. Tại sao các nhà ái quốc của ta lại được nhân dân Trung-quốc giúp đỡ như vậy? Chính vì nhân dân Trung-quốc nhận thấy rõ rằng: đế quốc nói chung và đế quốc Pháp nói riêng là kẻ thù của cả hai dân tộc. Và sau này khi phát xít Nhật tiến vào cướp Việt-nam, thì mối tình chiến đấu lại càng xiết chặt nhân dân hai nước thêm nữa.

Cho đến ngày nay thì tình hữu nghị thắm thiết giữa hai dân tộc Việt-nam và Trung-quốc lại càng được gắn bó hơn bao giờ hết. Nhân dân Việt-nam đã làm chủ trên hầu hết lãnh thổ của mình; toàn thể lãnh thổ Trung-quốc hiện đã ở trong tay nhân dân Trung-quốc. Từ địa vị bị trị trước kia, nhân dân Trung-

(1) Cao như trời,
Dày như đất,
Hàng ngàn vạn năm,
Mối thù ấy, phải trả.

quốc và nhân dân Việt-nam hiện nay đã làm cách mạng thắng lợi và đã giành được chính quyền về mình. Trong bao nhiêu thế kỷ đấu tranh chống phong kiến và sau này chống đế quốc xâm lược, luôn luôn nhân dân Việt-nam có một người bạn chiến đấu vĩ đại : đó là nhân dân Trung-quốc.

Sự thực lịch sử là như thế. Nhưng từ bao nhiêu lâu nay, bọn sử gia bồi bút của thực dân phong kiến ra sức che giấu, xuyên tạc sự thực ấy. Gần đây, thấy tình hữu nghị giữa nhân dân Việt-nam và nhân dân Trung-quốc ngày càng thấm thiết là một nguy cơ cho bọn đế quốc cướp nước và bọn việt gian bán nước, thực dân Pháp Mỹ và bè lũ bù nhìn tìm mọi cách gieo rắc nghi kỵ giữa nhân dân hai nước. Chúng cố tâm xuyên tạc sự thực lịch sử để hòng thực hiện mưu mô hèn mạt của chúng là chia rẽ nhân dân Việt-nam vùng tạm bị chiếm với nhân dân Trung-quốc.

Nhưng với ánh sáng của khoa học lịch sử, phân tích xã hội theo quan điểm giai cấp, nhân dân Việt-nam quyết bác trần mọi mưu mô hèn mạt của loài bán nước và ngày càng nhận thấy rõ rằng :

1— Những cuộc khởi nghĩa của nông dân Trung-quốc là những sức viện trợ quý báu cho những cuộc đấu tranh giành độc lập của nhân dân Việt-nam ; và ngược lại những cuộc đấu tranh của nhân dân Việt-nam chống bọn phong kiến Trung-quốc xâm lược cũng như những cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc xâm lược Pháp, Mỹ sau này là những yếu tố góp vào phần thắng lợi của nhân dân Trung-quốc trong lịch sử.

2— Không những ngày nay nhân dân Trung-quốc mới là bạn chí thiết của nhân dân Việt-nam trong cuộc bảo vệ hòa bình châu Á và thế giới mà trong bao nhiêu thế kỷ đã qua nhân dân hai nước đã gắn bó với nhau trong cuộc chiến đấu bền bỉ dẻo dai chống một kẻ thù chung là giai cấp phong kiến Trung-quốc tham tàn bạo ngược.

MINH-TRANH